

νης· τῷ 1532 Νεόφυτος Φιλανθρωπινός, ἱερομόναχος, ὃν διεδέξατο ὁ κατὰ τὸ 1534 ἀποβιώσας Ματθαῖος ὁ Φιλανθρωπινός, ὁ καὶ Σακελλάριος τῆς Μητροπόλεως Ἰωαννίνων τῷ 1542. Ἰωάσαφ ὁ Φιλανθρωπινός ἐφρξῆς, οἱ δὲ μετὰ τοῦτον διδασξαντες ἔμειναν ἄγνωστοι. Τῷ δὲ 1642 τὴν διεύθυνσιν τῆς Μονῆς καὶ τῆς Σχολῆς ἔλαβεν ὁ ἱερομόναχος Ἰωάννης Φιλανθρωπινός, ἱκανὰ ἔτη ἐφημέριος διατελών ἐν Ἐνετίᾳ, ἀποθανὼν τῷ 1660. Μετὰ τοῦτον φαίνεται χάσμα τῶν ὀνομάτων τῶν Σχολαρχῶν ἀγνώστων ὄντων, τῷ δὲ 1756 φαίνεται ἡ Σχολὴ ἐκπνεύσασα διὰ τὴν ἀκμὴν βεβαίως τῶν ἐτέρων ἐν τῇ πόλει τῶν Ἰωαννίνων δημοσίων ἐκπαιδευτηρίων. Ἐξ αὐτῆς ἐξῆλθον ἱκανοὶ ἄνδρες ἄξιοι λόγου· Πρόκλος μοναχός, ὁ τῶν Χρονικῶν τῶν Ἰωαννίνων συντάκτης (1440), Κομνηνὸς μοναχός, ὠσαύτως, Μακάριος ὁ Φιλανθρωπινός, ἕτερος τοῦ εἰρημένου (1420), Νεκτάριος Ἀψαράς, εὐπατριδῆς μοναχός (1470), Θεοφάνης ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ, Νήφων Μεταξᾶς, ὁ καὶ Μητροπολίτης Ἰωαννίνων ἀναδειχθεὶς γέρον ἡδῆ (1500), Παρθένιος ὁ Μικρὸς, ὁ ἀπὸ Ἰωαννίνων Ἀδριανουπόλεως ἀναρρήθει (1643).

Β' Σχολή. Ἐν τῇ πόλει τῶν Ἰωαννίνων. Πρὸ τῆς 1571 ἕκατ. φαίνεται ὑφισταμένη Σχολὴ Ἑλληνικὴ ἐν τῷ φρουρίῳ τῶν Ἰωαννίνων, ἰδρυθεῖσα ἐπὶ τῆς ἀκμῆς τῶν Δεσποτῶν τῆς Ἀγγελωνόμου γενεᾶς. Ἡ Σχολὴ αὕτη διετηρήθη ἀκμαία καὶ μετὰ τὴν Διονυσίου τοῦ Φιλοσόφου ἐπανάστασιν (1612) ¹ μέχρι τῶν μέσων τῆς 17 ἕκατονταετηρίδος. Ἐν αὐτῇ ἐδίδαξαν Μακάριος ἱερομόναχος Τσεχούλης μέχρι τοῦ 1543, Μανασσῆς Πλέσσας μέχρι τοῦ 1555· μαθηταὶ δὲ ταύτης μνημονεύονται Σωφρόνιος ὁ μετὰ ταῦτα Χειμάρρας (1500), Ἐπιφάνιος ὁ Ἠγούμενος ἐξ Ἰωαννίνων (1600), Νικόλαος ὁ Γλυκὺς (1610), Νικόλαος Κεραιμὺς (1630), Νικόλαος (ὁ μετὰ ταῦτα Νικηφόρος) Πριγγιλεὺς Ἀθηναῖος (1645) ².

(1) Π. Ἄρ. Χρονογρ. Ἠπειροῦ Α', 220—.

(2) Κατὰ τὴν ἐποχὴν ταύτην ἐν Ἰωαννίνοις ὑπῆρχον πολλοὶ μαθηταὶ τοῦ ἐκ Ζακύνθου Νικολάου Κουρσούλου « Κατὰ τὸ 1645 (γράφει Γερμανὸς ὁ Αἰτωλὸς (Λοκρὸς) ὁ μετὰ ταῦτα Νύσσης) ἠκροῦμεθα (Νεκτάριος ὁ Ἱεροσολύμων καὶ ἄλλοι) φιλοσοφίας ἐν Ἀθήναις παρὰ Θεοφίλῳ τῷ Κορυδα-